

การออกแบบฐานรากคอนกรีตเสริมเหล็ก ของอาคารขนาดเล็ก ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยวิธีการกราฟฟิก

โดยนายสุวิษ เพชรศรีถม

วศ.บ. (โยธา)

วท.ม. (เทคโนโลยี การบริหารสิ่งแวดล้อม)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ชอนแก่น

ในการออกแบบฐานรากคอนกรีตเสริมเหล็ก สำหรับอาคารในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปกติแล้วจะใช้วิธีการคำนวณ โดยอาศัยมาตรฐานของ วสท. (วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย) สภาพของดินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่จะรับน้ำหนักของฐานราก ในลักษณะแฉับ (BEARING CAPACITY) มีความสามารถในการรับน้ำหนักโดยปลอดภัยประมาณ 6000-12000 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ฐานรากคอนกรีตเสริมเหล็กที่นิยมใช้คือฐานรากเดี่ยว (ISOLA- TED FOOTING) การออกแบบฐานรากโดย วิธีคำนวณเป็นวิธีที่ยุ่งยากและเสียเวลามาก ผู้เขียนจึงขอเสนอวิธีการออกแบบ โดยวิธีการกราฟฟิก ซึ่งได้ข้อมูลจากการคำนวณโดยคอมพิวเตอร์ แล้วนำมาทำเป็นกราฟทั้งนี้เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกใน การออกแบบแก่วิศวกรและผู้ออกแบบ สำหรับส่วนอื่นของอาคารเช่น เสา ค.ส.ล. คาน ค.ส.ล. พื้น ค.ส.ล. ไม่สามารถนำมาลงพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้ได้

การออกแบบฐานราก ค.ส.ล.

1. การออกแบบฐานราก ค.ส.ล. โดย วิธีคำนวณ

ตัวอย่างที่ 1 จงออกแบบฐานรากที่มีน้ำหนักจากเสา (ขนาด 0.20 X 0.20) 16000 กก.

กำหนด	ความสามารถในการรับน้ำหนักโดยปลอดภัยของดิน	-	10000	กก./ตร.ม.
ออกแบบ	น้ำหนักจากเสา	-	16000	กก.
	น้ำหนักฐานราก (10%)	-	1600	กก.
	น้ำหนักรวม	-	17600	กก.
	ขนาดโดยประมาณของฐานราก	-	$\frac{17600}{10000}$	- 1.76 ตร.ม.

ใช้ฐานรากขนาด 1.40 X 1.40

$$\therefore \text{แรงปฏิกิริยาของดินต่อฐานราก (พี)} = \frac{17600}{1.40 \times 1.40} = 8979 \text{ กก./ตร.ม.}$$

จาก d
$$= \sqrt{\frac{M}{R b}}$$

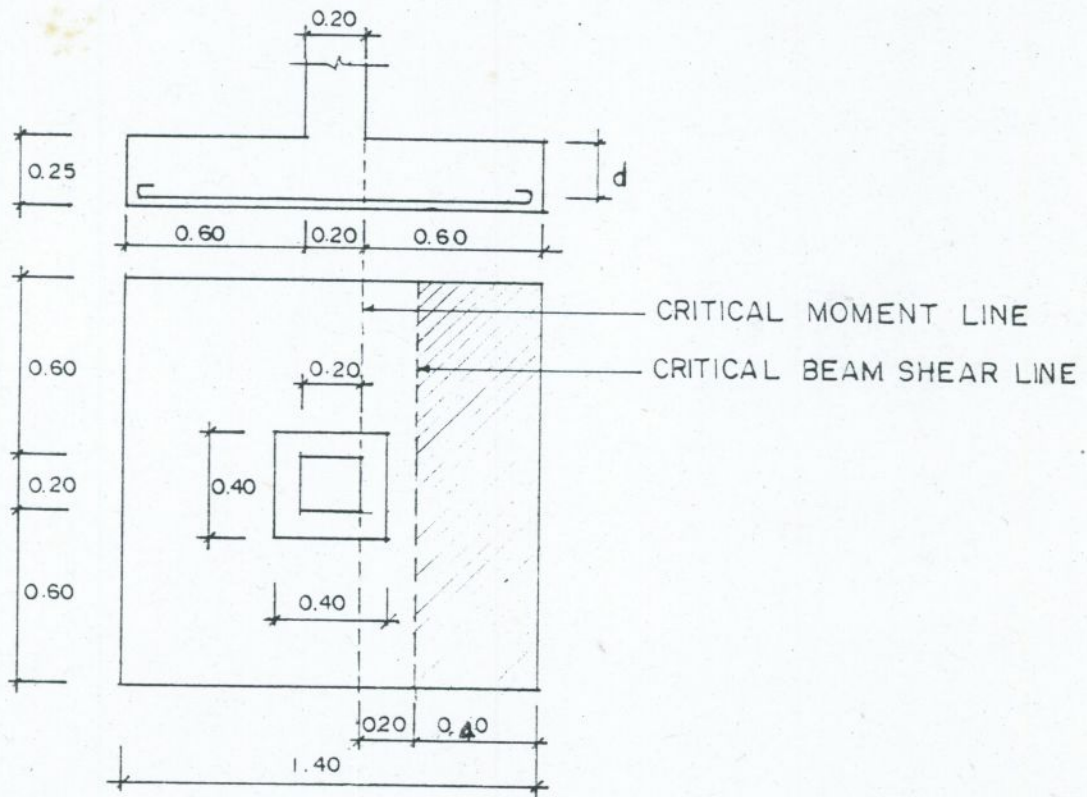
โมเมนต์ (M)
$$= \frac{0.60 \times 1.40 \times 8979 \times 0.60}{2}$$

จาก d
$$= \sqrt{\frac{2263 \times 100}{6.88 \times 140}}$$

ใช้ค่า d
$$= 20 \text{ ซม.}$$

(ความหนา) T
$$= 25 \text{ ซม.}$$

ส่วนหัวของคอนกรีต 5 ซม.

ตรวจสอบค่าแรงเฉือนแบบคาน (BEAM SHEAR)

ค่าหน่วยแรงเฉือนแบบคานที่ยอมให้ (Ve)	-	$0.292\sqrt{f_c'}$
	-	$0.292\sqrt{100}$
	-	2.92 กก./ตร.ม.
แรงเฉือนแบบคานที่เกิดขึ้น (V)	-	$0.40 \times 1.40 \times 8979$
	-	5028 กก.
หน่วยแรงเฉือนที่เกิดขึ้น $(Ve) = \frac{V}{bd}$	-	$\frac{5028}{140 \times 20}$
	-	1.796 กก./ตร.ม.

(น้อยกว่าหน่วยแรงเฉือนที่ยอมให้คือ 2.92 กก./ตร.ม. ใช้ได้)

ตรวจสอบค่าแรงเฉือนแบบเจาะทะลุ (PUNCHING SHEAR)

ค่าหน่วยแรงเฉือนแบบเจาะทะลุที่ยอมให้ (Ve)	-	$0.53\sqrt{f_c'} - 0.53\sqrt{100}$
	-	5.30 กก./ตร.ม.
ค่าแรงเฉือนแบบเจาะทะลุที่เกิดขึ้น (V)	-	$[(1.40)^2 - (0.40)^2] 8979$
	-	16162 กก.
ค่าหน่วยแรงเฉือนแบบเจาะทะลุที่เกิดขึ้น (Ve)	-	$\frac{V}{b_o \cdot d}$
	-	$\frac{16162}{4 \times 40 \times 20}$
	-	5.050 กก./ตร.ม.

(น้อยกว่าหน่วยแรงเฉือนที่ยอมให้คือ 5.30 กก./ตร.ม. ใช้ได้)

$$\text{หาขนาดของเหล็กเสริมจาก } A_s = \frac{M}{f_s \cdot j \cdot d}$$

- As - พ.ท.หน้าตัดของเหล็กเสริม (ตารางเซนติเมตร)
- M - โมเมนต์ที่เกิดขึ้น (กิโลกรัม-เซนติเมตร)
- fs - หน่วยแรงดึงของเหล็กเสริมที่ยอมให้ (กิโลกรัมต่อตารางเมตร)
- j - ค่าตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้าง 0.885
- d - ค่าความลึกประสิทธิผล (เซนติเมตร)

แทนค่าต่าง ๆ

$$A_s = \frac{2263 \times 100}{1200 \times 0.885 \times 20} = 10.30 \text{ ตร.ซม.}$$

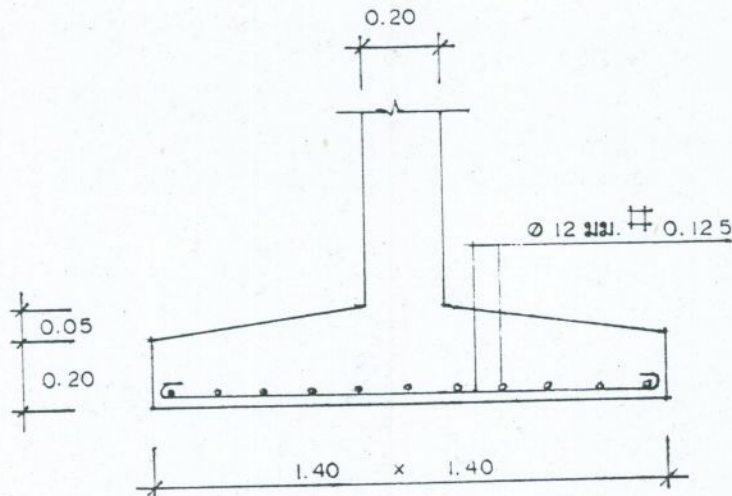
เปิดตารางเหล็กหาจำนวนและขนาดของเหล็ก

ใช้ ϕ 12 มม. 10 เส้น ได้พ.ท.หน้าตัด - 11.30 ตารางเซนติเมตร

หรือใช้ ϕ 12 มม. ระยะห่าง - $\frac{140 - 10}{9} = 14.45$ เซนติเมตร

ใช้ ϕ 12 มม. # 0.125

เขียนรายละเอียด

2. การออกแบบฐานราก ค.ส.ล. โดยวิธีกราฟฟิก

ตัวอย่างที่ 2 เหมือนตัวอย่างที่ 1)

ออกแบบ	น้ำหนักจากเสา	- 16000	กิโลกรัม
	น้ำหนักฐานราก (10%)	- 16000	กิโลกรัม
	น้ำหนักรวม	- 176000	กิโลกรัม

เปิดกราฟ BC 10000

น้ำหนักทั้งหมด (LOAD)	- 176000 กิโลกรัม - 17.6	ตัน
ลากเส้นจาก LOAD	- 17.6	ตันขึ้นไปพบ F_7C_2

F7 จะได้ขนาดของฐานราก - 1.40 X 1.40 X 0.25

C2 จะได้ขนาดของเสา - 0.20 X 0.20

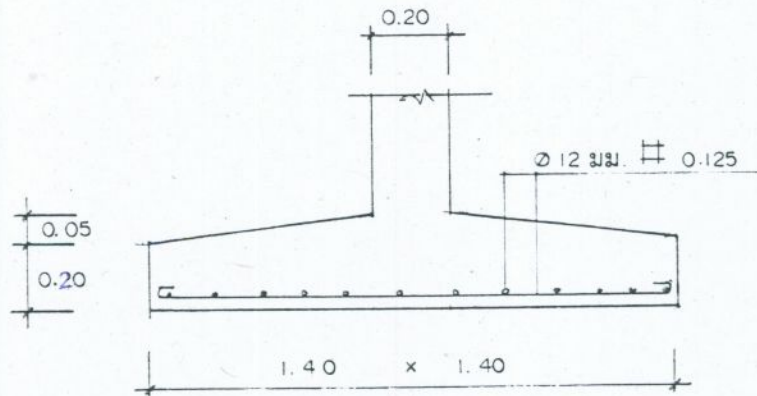
ลากเส้นขนานจากจุดที่พบ F7C2 จะได้ พ.ท. หน้าตัดของเหล็กเสริม

(As) - 10.00 ตารางเซนติเมตร

เปิดตารางเหล็กได้ ϕ 12 มม. 10 เส้น (เหมือนกับการออกแบบโดยวิธีคำนวณ)

ใช้ ϕ 12 มม. # 0.125

เขียนรายละเอียด

ฐานรากค.ล.ล.

